

olnud. Tema arvates ole rištirahwa Jumal, kes peab näggemata olema, hobuse seljas istumas ja tema jalgu juhatamas. Sellepäras tõeks tarvis enne nartsuga rištirahwa Jumala, hobuse selja peält maha pühksida ja siis ueste asja kotsuda. Nenda tehti siis, aga hobune töölis teist korda pahema jalga üle eda ja nüüd hüüdsid kõik, et Liitrik pidi eluse jäätma. Et siis nende arvates nende wanad jumalad ise ses nõus olid, anti Liitrikule luba Tooreidase elama jäada ja armu õpetust kuulutada.

Selle järel juhtus lugu, mis läbi riisti, usk hakas enam juuri töötma ja siggima. Liivi rahwa wanem, kes kõige väggewam ja suulsam teiste seas oli, nimega Kube ehk Kobe, oli vägga raskelt haige. Tema kutsus Liitrikut enese juure ja töötas temale, et kui tema teda terveks teeks, et ta tahab riisti-usku heita. Nüüd oli Liitrik ful kimpus, sest arstimisest ja rohtude prukimisest ei teadnud tema ühtegi. Kube aga oli väggew mees, saugelt sümberkaudu olid rahwas tema walitsuse al, pealegi oma wapruse, tarluse ja headuse läbi kõige Liivi rahva juures kuulus ja auustatud. Seepäras oli Liitrikul ful farta, kui tema teda mite terveks ei saaks teha, ehk et tema pealegi veel õrasureks, et temal siis elu enam ei oleks, sest et siis viisi rahva hulk tema peale pipuks ja teda õratapaks. Aga teiseks tundis tema ka õra, kui tema teda terveisele aitaks, et siis rahwas teda viististe auustaks ja õige Jumala hakaks uskuma. Jumala peale lootes ja Teda paludes lubas kotsuda

Kubet terveks teha. Siis forjas kõiki suggu rohta ja juuri, ilmia et tema neid tundis, töökas neid ühtes kofku ja andis neid Kubele. Aga Jumalat palus tema väggewalt, et Tema selle rohu önnistaks. Kube sai terveks ja nenda kuidas tema lubanud, töötis tema püha ristimist wastu ja temaga ühes suur hulk tema sobradest. Et Kube riisti-usku wastu töötis oli suureks kasuks, sest et tema, kes rahwa wanem ja pealk oli, pealegi ni vägga auustatud ja auastatud, heitsid palju tema järel fa riisti usku. Isedranist aga, et tema suure auastusega ja töö waimuga usust kinni hakas ja finni pides, on tema suureks abiiks olnud, et riisti-usk meie Maal töömisest töötis. Sellepäras peaks selle mehe mälestus kõige Maa-rahwale fallis ja armas olema.

Kohe pärast ristimist hoidis Kube kõigest südas mest riisti-usu poole ja tegi kindlat sobrust fa Reinhardtiga, keda tema iggapidi nõu ja teoga aitüs kõige häda sees. Mõnda kiusamist ja põlgamist oli Kubel ful selle läbi fannatada, sest riisti-inimene olla sai tema seega rahva poolest seda aegu ful enam häbiks kui auuks peetud. Aga tema ei holinud sest ühtegi, waid jäi kindlaste riisti-usku.

Nästal 1192 läks Reinhart Saksa-maale Bremeneni linna selle nõuga, et tahtis ülemat-piiskopi, kes teda seia oli saatnud, paluda, veel enam õpetas, jaid ja koolmeistrid läkitada ja fa piiskopi, kiri walitsuseks selle Maale seada. Kube pakus ennast temaga seltsis Saksa-maale minna, mis Memhardil